

Sygn. akt I C 1012/17

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 listopada 2017 roku

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Niemczyk

Protokolant: starszy sekretarz sądowy M. K.

po rozpoznaniu w dniu 26 października 2017 roku w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w B.

przeciwko B. K.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej B. K. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w B. kwotę 6.634,06 zł (sześć tysięcy sześćset trzydzieści cztery złote i 06/100) wraz z odsetkami umownymi w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 1.02.2017 roku do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.646,81 zł (tysiąc sześćset czterdzieści sześć złotych i 81/100) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nadaje wyrokowi zaocznemu w punkcie pierwszym i trzecim rygor natychmiastowej wykonalności.

sygn. akt I C 1012/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 27.02.2017 roku **powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w B.**, reprezentowana przez fachowego pełnomocnika, wniosła przeciwko B. K. pozew o zapłatę kwoty 8.527,63 zł wraz z odsetkami umownymi za opóźnienie w wysokości dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 1.02.2017 roku do dnia zapłaty.

Ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powołał się na to, że pozwana zobowiązała się do zapłaty - poprzez podpisanie weksla w dniu 30.09.2016 roku - kwoty 8.527,63 zł. W dniu 1.01.2017 roku pozwana została wezwana do wykupu weksla. Powód wskazał, że wysokość dochodzonych odsetek wynika z umowy.

Pozwana B. K. nie zajęła stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30.09.2016 roku B. K. (jako pożyczkobiorca) zawarł z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w B. (jako pożyczkodawcą) umowę pożyczki.

W umowie tej wpisano:

- całkowitą kwotę pożyczki na 4.000,00 zł;
- całkowita kwota do zapłaty - 8.520,00 zł;
- miesięczna rata 284,00 zł;
- liczba rat 30.

Zgodnie z punktem 1.4. umowy w związku z udzieleniem pożyczki pożyczkodawca pobiera

- opłatę przygotowawczą w wysokości 129,00 zł, która zostanie rozłożona na raty i spłacona wraz z pożyczką;
- wynagrodzenie prowizyjne w wysokości 3.261,00 zł, które zostanie rozłożone na raty i spłacone przez pożyczkobiorcę wraz z pożyczką.

Na mocy punktu 2.3. umowy pożyczki całkowity koszt pożyczki ulega obniżeniu o te koszty, które dotyczą okresu, o który skrócono czas obowiązywania umowy, chociażby pożyczkobiorca poniósł je przed tą spłatą. Kosztami, o których mowa w zdaniu poprzedzającym są m.in. prowizja.

Zgodnie z punktem 3.1. umowy pożyczki zabezpieczeniem spłaty kwot należnych pożyczkodawcy był weksel własny in blanco.

Pożyczka miała być spłacana w ratach miesięcznych od listopada 2016 roku do kwietnia 2019 roku.

(dowód: umowa pożyczki k. 44 - 46, harmonogram spłat k. 47)

W piśmie z dnia 1.10.2017 roku (...) Spółka Akcyjna w B. wskazała, że zadłużenie na dzień sporządzenia pisma wynosi 8.527,63 zł, z czego tytułem:

- niespłaconej pożyczki – 8.520,00 zł;
- odsetek umownych obliczonych na podstawie punktu 4.1. umowy - 7,63 zł.

(dowód: wypowiedzenie umowy pożyczki z dnia 1.01.2017 roku - k. 5)

B. K. w dniu 30.09.2016 roku wystawiła weksel in blanco płatny „nie na zlecenie” na rzecz (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w B., który został wypełniony na kwotę 8.527,63 zł.

(dowód: weksel złożony do depozytu, kopia weksla k. 7)

Sąd zważył, co następuje:

Pozwana nie zajęła stanowiska w sprawie, z tego względu zaszyły podstawy do wydania wyroku zaocznego.

Powództwo w części zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 720 § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Sąd zwrócił uwagę stronom na fakt znany mu z urzędu, powzięty w sprawie prowadzonej przed sądem Rejonowym w Słupsku sygn. akt I C 2873/16, dotyczący kosztów umowy pożyczki, w tym w szczególności kosztów ubezpieczenia oraz warunki dotyczące umów ubezpieczenia. W związku z faktem znanym sądowi z urzędu sąd zakreślił termin na wnioski dowodowe.

Znamienne jest to, że wyrok wydany w sprawie I C 2873/16, w którym sąd oddalił m.in. roszczenia o zwrot kwoty obejmującą składkę z tytułu umowy ubezpieczenia, nie został zaskarżony przez (...) Sp. z o.o. w B..

Weksel, na podstawie którego powód dochodził roszczenia, jest weksem gwarancyjnym zabezpieczającym wykonanie zobowiązania z umowy pożyczki.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, że pozwany zawarł umowę pożyczki.

Powód nie wykazał, aby przysługiwała mu wierzytelności dochodzona pozwem w całości.

Strony umowy pożyczki umówiły się, że powodowi przysługiwać będzie prowizja za czas obowiązywania tej umowy. Umowa została zawarta na okres 30 miesięcy, ale wskutek wypowiedzenia tej umowy przez powoda jej czas obowiązywania uległ skróceniu. Pismo zawierające oświadczenie o wypowiedzenie umowy pożyczki datowane na dzień 1.01.2017 roku (k. 5) zawierało zastrzeżenie 30 - dniowego termin wypowiedzenia. Przyjął wobec tego należało, że z pewnością z końcem lutego 2017 roku upłynął termin wypowiedzenia umowy.

Analiza postanowień umownych prowadzi do wniosku, że prowizja uzależniona jest od faktycznego czasu związania stron umową pożyczki. W przypadku wcześniej spłaty pożyczki pożyczkodawcy nie należy się prowizja za pozostały okres.

Taka umowna regulacja oznacza, że wynagrodzenie prowizyjne oderwane jest od faktycznych kosztów związanych z udzieleniem pożyczki. Odnosi się jedynie do czasu związania stron umową.

Ponieważ umowa pożyczki łącząca strony zakończyła się wskutek jej wypowiedzenia przed upływem 30 miesięcy na który została zawarta, uznać należy, że powodowi nie przysługuje prowizja za cały okres wskazany w umowie, tj. od listopada 2016 roku do kwietnia 2019 roku.

Zawarcie umowy pożyczki nastąpiło w czasie gdy obowiązywał przepis art. 36 „a” ust. 1, 2 i 3 ustawy z dnia 12.05.2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz.U.16.1528), zgodnie z którym maksymalną wysokość pozaodsetkowych kosztów kredytu oblicza się według wzoru: w którym poszczególne symbole oznaczają:

(...) maksymalną wysokość pozaodsetkowych kosztów kredytu,

K - całkowitą kwotę kredytu,

n - okres spłaty wyrażony w dniach,

R - liczbę dni w roku.

P. koszty kredytu w całym okresie kredytowania nie mogą być wyższe od całkowitej kwoty kredytu.

P. koszty kredytu wynikające z umowy o kredyt konsumencki nie należą się w części przekraczającej maksymalne pozaodsetkowe koszty kredytu obliczone w sposób określony w ust. 1 lub całkowitą kwotę kredytu

Faktycznym okresem kredytowania w sprawie to 151 dni (3 miesiące 2016 roku i 2 miesiące 2017 roku). Maksymalna wysokość pozaodsetkowych kosztów kredytu przysługująca powodowi, na podstawie przywołanego przepisu, to kwota 1.496,43 zł, a nie wskazana w umowie (zawartej z okresem kredytowania do kwietnia 2019 roku - 3.390,00 zł - prowizja i opłata przygotowawcza). W części dotyczącej kwoty 1.893,57 zł powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Mając na uwadze powyższe sąd na podstawie przywołanych przepisów zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 6.634,06 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 1.02.2017 roku do dnia zapłaty, o czym orzekł w punkcie pierwszym sentencji wyroku zaocznego.

W pozostałym zakresie powództwo oddalił, o czym orzekł w punkcie drugim sentencji wyroku zaocznego.

Koszty procesu poniesione przez powoda wyniosły łącznie 2.117,00 zł, z czego tytułem opłaty od pozwu 300,00 zł, opłaty skarbowej od pełnomocnictwa 17,00 zł, wynagrodzenia radcy prawnego 1.800,00 zł. Powód wygrał sprawę w 77,79%.

Na mocy przepisu art. 100 zdanie pierwsze k.p.c. w zw. z par. 2 pkt. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.646,81 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, o czym orzekł w punkcie trzecim sentencji wyroku.

Na mocy przepisu art. 333 par. 1 pkt. 3 k.p.c. sąd nadał wyrokowi w punkcie pierwszym i trzecim rygor natychmiastowej wykonalności, o czym orzekł w punkcie czwartym sentencji wyroku.